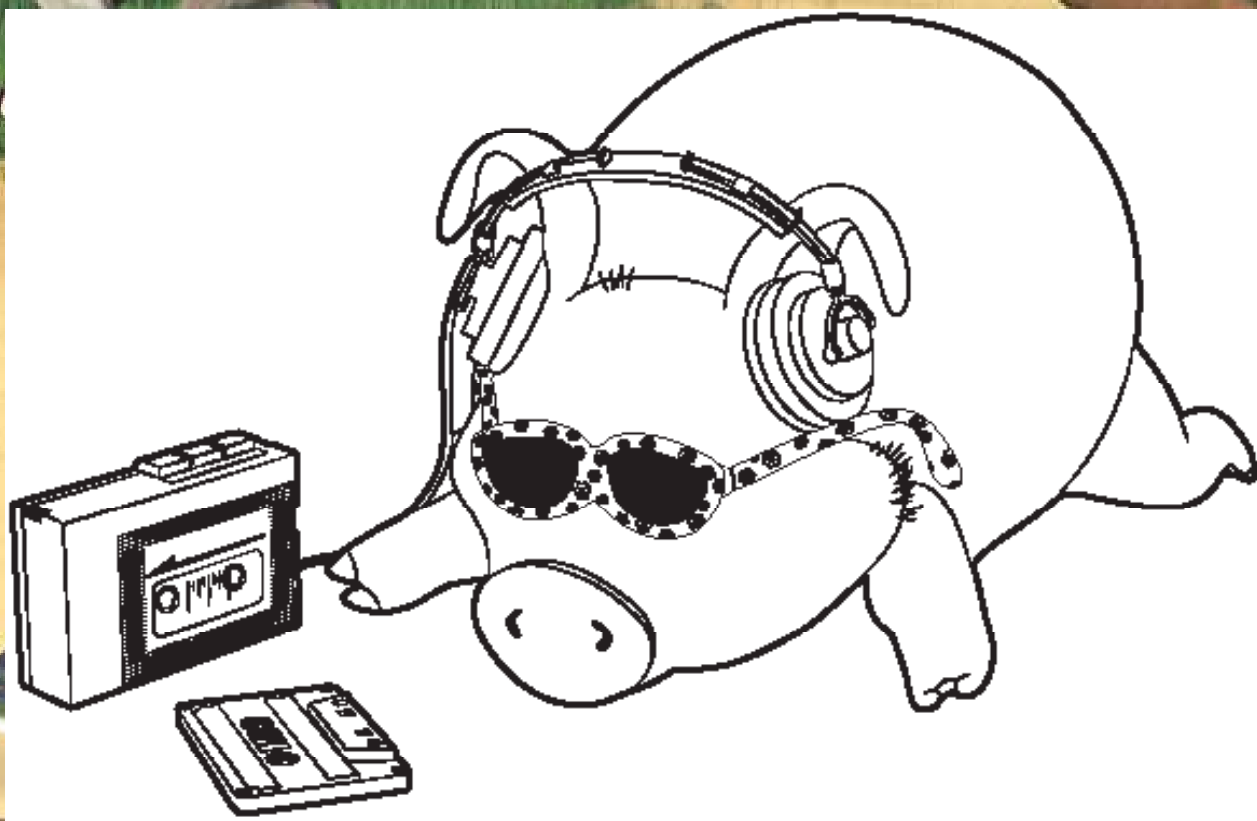

Jedného dňa sa Medveď rozhodol, že urobí veľké pranie. Počasie bolo ideálne, od rána svietilo slniečko a všetko naznačovalo, že dnes bude krásny deň. Medveď vypral všetko, čo doma našiel – záclony, obrusy, deky, prikrývky, koberce. Zišiel na dvor a vypraté veci starostlivo rozvešal na šnúru. Spokojný sám so sebou sa po skončenej práci usadil vo foteli, aby si odpočinul.

Keď sa Máša prebudila, rozhodla sa, že sa zahrá na mamičku. Vybehla na verandu a pred sebou tlačila starý kočík. Potom ho s hrmotom spustila zo schodov. „Vaša mamička prišla, tralala, tralala!“ nôtila si pritom veselo.

Šteniatko a malý capko sa okamžite skryli do psej budy. Na dvore zostalo iba prasiatko. Nič nevidelo a nepočulo. Ležalo v tráve a opaľovalo sa. Na nose malo čierne okuliare a na ušiach – slúchadlá. Pri počúvaní hudby si vôbec nevšimlo blížiacu sa pohromu.

„Och, ty moje dieťaťko! Ty moje malé!“ zvolala Máša láskavo a rozbehla sa rovno k nemu.

Kým sa, chúďa, stačilo brániť, stiahla mu okuliare, vypla hudbu, potom mu rýchlo obliekla plienkové nohavičky a na hlavu nasadila čepček s volánikmi. Zdalo sa, že to bude naozaj ohromná zábava!

Prasiatko sa preľaklo. Čo to má na sebe? Hľadelo na dievčinu s nechuťou, ale skôr ako mohlo niečo namietnuť, začala Máša lamentovať.

„Och, ako si mi len schudlo, moje zlatko!“ volala nahlas a s predstieraný údivom si obzerala svoje tučné dieťaťko.